ἀργότερα. Τὸ περιδέραιο ποὺ φοράω τώρα, τὸ πῆρα ἀπὸ ἕνα κουτὶ ποὺ ἦταν ἐπάνω στὸ κρεββάτι τοῦ Ναπολέοντος.... Τὸ ἔχασα ἔτσι, χωρὶς νὰ ξέρω τί ἦταν, τὴν τραγικὴ ἐκείνη νύχτα μέσα στὸ πολεμάμισό μου...

»Ὁ πατέρας μου, ἀφοῦ μίλησε μὲ τὸν σερασκέρη, ἐγκαταστάθηκε στὸ θερινὸ παλάτι ποὺ εἶχε στὴ λίμνη. Ἐκεῖ, ἐπὶ ὀχτὼ μέρες, οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι περίμεναν ὁδηγίες ἀπ' τὸ Σουλτᾶνο, ἂν καὶ ἦταν αἰχμάλωτός τους, τοῦ φερόντουσαν σᾶν νὰ ἦταν βασιλιᾶς. Οἱ φίλοι του μποροῦσαν νὰ ἐπικοινωνοῦν καὶ νὰ κουβεντιάζουν ἐλεύθερα μαζύ του. Ἐκεῖνος ποὺ τὸν ἐπισκεπτόταν πιὸ συχνὰ ἦταν ὁ Μπότσαρης.

»Τέλος, στὶς ὀχτὼ ἡμέρες, ἔφτασε τὸ φερμάνι τοῦ Σουλτάνου. Ὁ σερασκέρης ἐπῆγε καὶ τὸν βρῆκε ὁ ἴδιος καὶ τοῦ εἶπε, χωρὶς νὰ τοῦ τὸ δείξη :

— Ἀλῆ, ἐπικαλοῦμαι τὴ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ κύριός μας καὶ Σουλτᾶνος μας σοῦ χαρίζει τὴ ζωή.... Παράγγειλε λοιπὸν στὸ Νοῦτσο νὰ σβύσῃ τὸ δαυλί του....

»Ὁ πατέρας μου ἔδωσε πίστι στὰ λόγια τοῦ ἄτιμου τοῦ Χουρσὴτ καὶ ἔστειλε ἕναν ἄνθρωπό του μὲ τὸ δαχτυλίδι του στὸ Νοῦτσο, προστάζοντάς τον νὰ σβύσῃ τὸ δαυλί... Ὁ Νοῦτσος, βλέποντας τὸ δαχτυλίδι τοῦ Ἀλῆ, ἔσβυσε τὸ δαυλὶ καὶ παραδόθηκε στοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἔσφαξαν ἀμέσως....

»Ἡ μητέρα μου, τὴν παρουσία τῆς ὁποίας δὲν ἠτοιμαζόντουσαν οἱ Τοῦρκοι, κρύφτηκε τότε πίσω ἀπὸ μερικὰ βαρέλια μπαρούτης...

»Σὲ λίγο ἕνας ἄλλος ἀπεσταλμένος τοῦ πατέρα μου ἦρθε γιὰ νὰ μὲ πάρῃ καὶ μ' ὡδήγησε κοντά του. Μὲ πῆρε στὴν ἀγκαλιά του κ' ἄρχισε νὰ μὲ φιλᾶ, ἐνῶ τὰ δάκρυά του κυλοῦσαν ἀπάνω στὰ μάγουλά μου. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη μπῆκε μέσα ἄξαφνα ὁ σερασκέρης, συνοδευόμενος ἀπὸ πολλοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιῶτες....

»— Κατεραμένο σκυλλί! φώναξε στὸν πατέρα μου, γυιὲ τοῦ Βελῆ καὶ τῆς σκυλλας τῆς Χάμκως, θὰ πεθάνῃς !....

»Ὁ πατέρας μου ἀμέσως ἔβγαλε τὰ πιστόλια του καὶ πυροβόλησε. Σκότωσε τὸν ὑπασπιστὴ τοῦ σερασκέρη καὶ ρίψεψε δύο σφαῖρες στὸ στῆθος τοῦ Χασσὰν πασᾶ.....

»Τότε, ὅλ' οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν νὰ ρίχνουν καταπάνω του.... Οἱ σφαῖρες περνοῦσαν ἀπὸ πάνω μου, γιατὶ βρισκόμουν, μπρὸς στὰ πόδια τοῦ πατέρα μου, γαντζωμένη ἀπὸ τὰ γόνατά του....

»Ὅταν τέλος πληγώθηκε κ' αὐτὸς θανάσιμα, ὁ δήμιος ἦρθε καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι μὲ τὸ ἀπαίσιο μαχαῖρι του.... Ἐγώ, καὶ μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμό, ἐξαολουθοῦσα νάζω τὰ μικρά μου χέρια, πλεγμένα γύρω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ Ἀλῆ Τεπενλελῆ.....

Ἡ πριγκήπισσα, στὸ σημεῖο αὐτὸ τῆς ἀφηγήσεώς της, ἔπνιξε ἕνα λυγμό.... Σὲ λίγο συνέχισε :

— Μπρὸς στὸ φριχτὸ ἐκεῖνο θέαμα λιποθύμισα. Ὅταν συνῆλθα, εἶδα τὸν Κωνσταντῖνο Μπότσαρη, σκυμένο ἀπὸ πάνω μου, ὁ ὁποῖος μοῦ ψιθύρισε στὸ αὐτί :

»— Ἕνας πιστὸς Ἀλβανός, αὐτὸς ποὺ βλέπεις ἐδῶ δίπλα μου, θὰ σὲ πάρῃ καὶ θὰ σὲ ὁδηγήσῃ μακρυά, πολὺ μακρυὰ ἀπὸ δῶ, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς Ἀδριατικῆς, σ' ἕνα μέρος ὅπου θὰ σὲ σέβονται σᾶν βασίλισσα, γιατὶ εἶσαι ἡ κόρη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀνειρεύτηκε νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιατὶ μέσ' στὸ αἷμα σου τρέχει τὸ αἷμα τοῦ Σκεντέρμπεη !.... Πήγαινε καὶ νᾶσαι εὐλογημένη !.....

»Ἀμέσως ὁ Ἀλβανός, ποὺ σινώδευε τὸ Μπότσαρη, μὲ τύλιξε μέσ' στὸ μανδύα του καὶ ἔφυγε....

»Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, μιὰ τρομερὴ ἔκρηξις ἀντήχησε ποὺ φωτισε ὁλόκληρα τὰ Γιάννενα !...

»Ἡ γενναία μητέρα μου εἶχε βάλει φωτιὰ στὶς μπαρουτοθήκες τῆς Λιθαρίτσας, ἀνατινάζοντός την σὲν ἀέρα !....

Καί, τελειώνοντας τὴν διήγησί της, ἡ κόρη τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ἐπρόσθεσε :

— Εἶνε περιττὸ τώρα νὰ σᾶς πῶ, κύριε, ὅτι ὁ Ἀλβανὸς στὸν ὁποῖον μ' ἐμπιστεύτηκε ὁ Μπότσαρης μ' ἔφερε ἐδῶ πέρα, ὅπου, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ζῶ.....

ALEXANDRE D' AGIOUT

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ὁ κ. Δελλαπατρίδης;
Ἀ, χηγὸς τῶν Κυανολεύκων

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

ΠΟΣΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΕΧΕΙ ΚΑΘΕ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀπαδῶν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων τοῦ κόσμου προκύπτει ὅτι οἱ Βουδισταὶ ἀνέρχονται σὲ 405.600.000, οἱ Χριστιανοὶ σὲ 399.200.000, οἱ Μωαμεθανοὶ σὲ 204.200.000, οἱ Βραχμάνισταὶ σὲ 174.200.000, οἱ ἐθνικοὶ τῶν διαφόρων θρησκειῶν σὲ 111.000.000 καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σὲ 5.000.000. Ἑπομένως σ' ὅλο τὸν πληθυσμὸ τῆς Οἰκουμένης ἀναλογοῦν τοῖς ἑκατὸν 31,2 Βουδισταί, 30,7 Χριστιανοί, 15,8 Μωαμεθανοί, 14,4 Βραχμανισταί, 8,3 Ἐθνικοὶ καὶ 0,6 Ἰουδαῖοι.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

Ἡ πολυπαθὴς τραγωδία τοῦ γέρο-Μπωβέν. Πῶς ἐπαίχθηκε. Τὸ κοινὸν συγκινεῖται. Ἡ πρόγκα κατὰ τῶν ἠθοποιῶν. Ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ Μολέ. Πῶς τὴν ἔπαθε. Ὁ ποιητὴς Δίφυλλος καὶ τὸ πηγάδι τοῦ φίλου του. Γιατὶ πάγωσε. Ο Σασσὲ σκοντάφτει καὶ χειροκροτεῖται κτλ.

Στὰ 1772, κάποιος συγγραφεὺς ὀνομαζόμενος Μπωβέν, ἡλικίας ἑβδομήντα ἐτῶν, ἔγραψε μιὰ τραγωδία καὶ τὴν ὑπέβαλε σὲ διαφόρους θιάσους γιὰ νὰ τὴν παίξουν. Ἡ τραγωδία αὐτὴ δὲν ἄξιζε καὶ πολὺ καὶ οἱ θιασάρχαι τὸν ἔδιωχναν ὅπου κ' ἂν πήγαινε.

Στὸ τέλος, ἀφοῦ ὁ δυστυχὴς Μπωβὲν ὑπέστη τοῦ κόσμου τοὺς ἐξευτελισμούς, ὁ θιασάρχης καὶ ἠθοποιὸς Μολὲ ἐδέχθη, ἀπὸ οἶκτο, νὰ παίξῃ τὴν τραγωδία του στὸ θέατρό του.

Οἱ ἠθοποιοὶ προεξάρχοντος τοῦ ἰδίου τοῦ Μολέ, πεπεισμένοι γιὰ τὴν βεβαία ἀποτυχία τοῦ ἀθλίου αὐτοῦ ἔργου δὲν ἔδοσαν καὶ μεγάλη προσοχὴ στὶς πρόβες, καί, τὸ βράδυ τῆς πρεμιέρας ἔπαιξαν μὲ τρόπο ποὺ ἔδειχνε ὅλη τὴν περιφρονησή τους γιὰ τὴν τραγωδία τοῦ Μπωβέν.

Τὸ κοινὸν ὅμως, τὸ ὁποῖον εἶχε πληροφορηθῆ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση καὶ τὶς περιπέτειες τοῦ φτωχοῦ γεροντάκου τὸν ἔλυπήθηκε, καὶ θέλοντας νὰ τιμωρήσῃ τοὺς σκληροὺς ἠθοποιοὺς στὸ τέλος τῆς πρώτης πράξεως ἀντὶ νὰ σφυρίξῃ τὸ ἔργο, ὅπως θὰ συνέβαινε σὲ κάθε ἄλλη περίστασιν, ἄρχισε ἀνιθέτως νὰ χειροκροτῆ ἐνθουσιωδῶς, καλώντας τὸν συγγραφέα νὰ παρουσιασθῆ ἐπὶ σκηνῆς.

Ὅταν ὁ Μπωβὲν ἐνεφανίσθη, τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ ὥστε χρειάσθηκε νὰ περάσῃ πολλὴ ὥρα γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰρχίσῃ ἡ δευτέρα πράξη.

Ἡ τραγωδία αὐτὴ παίχτηκε πολλὲς βραδιὲς στὴ σειρά, κατόπιν τῆς ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον σὲ κάθε παράστασι, ἐσφύριζε τοὺς ἠθοποιοὺς κι' ἐπευφημοῦσε τὸν συγγραφέα ! Στὴν τελευταία μάλιστα παράστασι, κάποιος θεατὴς σηκώθηκε καὶ φώναξε στὸν συγγραφέα δυνατά :

— Τὸ ἔργο εἶνε θαυμάσιο ! Οἱ ἠθοποιοὶ μόνον δὲν παίζουν καλά, καὶ κυρίως ὁ Μολέ !...

***

Ὁ ἠθοποιὸς Μολὲ, μεθυσμένος ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες του κι' ἀπὸ τὴ δόξα, μεταχειριζόταν τοὺς συγγραφεῖς ποὺ τοῦ τήγαιναν ἔργα προς ἀνάγνωσιν, μὲ τὸν περιφρονητικώτερο τρόπο. Πολλὲς φορὲς μάλιστα δὲν διάβαζε τὰ ἔργα τους καί τοὺς τἀδινε πίσω λέγοντάς τους πῶς τά... βρῆκε ἄνοστα...

Κάποτε ὅμως ἕνας διάσημος θεατρικὸς συγγραφεύς, τοῦ ἔπαιξε ἕνα θαυμάσιο παιχνίδι. Τοῦ παρέδωσεν ἕνα τετράδιο μέ... ἄγραφα φύλλα ! Ὕστερ' ἀπὸ λίγες μέρες ὁ Μολέ, ὁ ὁποῖος οὔτε κἂν τὸ εἶχε ἀνοίξει, τοῦ τὸ ἐπέστρεψε λέγοντάς του πῶς τό... ἔργο αὐτὸ δὲν ἄξιζε τίποτε καὶ ἦταν... γεμάτο λάθη !...

***

Ὁ κωμικὸς ποιητὴς Δίφυλλος δειπνοῦσε ἕνα βράδυ στὸ σπίτι ἑνὸς φίλου του, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ βάλῃ τὸ κρασὶ γιὰ νὰ κρυώσῃ μὲς στὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ, ἔριξε μέσα κομμάτι πάγου.

Ὁ Δίφυλλος, ὁ ὁποῖος δὲν τὸ εἶχε ἀντιληφθῆ αὐτὸ τοῦ εἶπε :

— Βλέπω πῶς τὸ πηγάδι σου εἶνε πολὺ ψυχρό...

— Δὲν ἦταν πάντα ἔτσι, τοῦ ἀπάντησεν ὁ φίλος του. Ἐπάγωσε ἀπὸ τότε ποὺ ρίχνω μέσα σ' αὐτό... τοὺς προλόγους τῶν ἔργων σου !..

***

Ὁ διάσημος ἠθοποιὸς Σασσέ, ἔπαιζε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴν τραγωδία «Κάστωρ», ὅπου πρωταγωνιστοῦσε. Στὸ ἔργο αὐτὸ ὑπεδύετο ἕνα στρατηγό, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τοποθετοῦσε τοὺς στρατιῶτες του εἰς τάξιν μάχης, ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς των καὶ τοὺς ὡδηγοῦσεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπετίθετο, ὅτι εὑρίσκοντο μὲς στὰ παρασκήνια.

Στὴ σκηνὴ αὐτὴ τὸ κοινὸν ἐνθουσιαζόταν ἀπὸ τὴ φυσικότητα τοῦ πεῖξίματός του, καὶ τὸν χειροχροτοῦσε μανιωδῶς. Ἕνα βράδυ ἐν τούτοις, ὁ Σασσέ, τὴν στιγμὴ ποὺ ἐπεχείρησε νὰ ὁρμήσῃ γιὰ νὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν του, ἐγλύστρησε κι' ἔπεσε. Χωρὶς νὰ χάσῃ τότε τὴν ψυχραιμία του, ἀνέκραξε καθὼς ἦταν πεσμένος χάμω, στοὺς ἐμβρόντητους «στρατιῶτες» του :

— Ἔμπρὸς μάρς !... Περάστε πάνω ἀπὸ τὸ σῶμα μου καὶ ἐπιτεθῆτε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ !...

Τὸ κοινὸν δὲν ἀντελήφθη τὸ λάθος καὶ τὸν κατεχείροκρότησε...

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Τὴν ὥρα τοῦ γεύματος ὁ κύριος τσαπώνεται μὲ τὴν κυρία. Ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς τραπεζαρίας ποὺ εἶνε ἀνοιχτὸ ὁ κύριος πετάει μὲ θυμὸ τὸ ποτῆρι του κι' ἡ κυρία τὸ πιάτο της. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη μπαίνει ὁ ὑπηρέτης κρατῶντας τὴ σούπα καὶ βλέποντας τὴ συζυγικὴ σκηνὴ πετάει κ' αὐτὸς ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο τὴ σουπιέρα.

— Γιάννη, τί ἔκανες αὐτοῦ ; φωνάζει ἡ κυρία.

— Νομίζω πῶς θέλετε νὰ φάτε στὸν κῆπο σήμερα, ἀπαντᾶ ἀπαθέστατα ὁ Γιάννης.